

Daf Hayomi Michnayot

Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

ד' טבת

הגאונים שאמרו דוקא משלישי ואילך, ומתרגם, אבל הקטן אינו פורס על שמע, לפי שבא להוציא הרבים ידי חובתו, והואיל אינו חוב בדבר אינו יכול להוציא אחרים ידי חובתו, ואינו עובר לפני התבה, ואינו נושא את כפיו. לפי שאין כבוד לצבור להיות כפופים לברכות פוחת, וכן שבגדיו קרויעים ודוודותיו רגאים מבחזר פורס את שמע שהרי הוא מתייב בגדיו ומתרגם, אבל אינו קורא בתורה ואינו שוכר לפני התבה מפני כבוד הצבור ואינו נושא את שמע ד'של לו הנהא מן האור שבגני אדם מבחזר אותו על הדרך ומצילין אותו מן המקשולים לכן יכול לברך דבר יוצא אמתיות ומתרגם, בתורה, רבי יהודה אומר, כל שלא ראה מאורות מימיו, אינו פורס על שמע, דעין לו נהנה מן האור, אבל היה פתוח ונתקמט: כולל לשון, ד' שבע: ז) כהן שבידו זמנין, שהם עקמות או ממרזין וביניהן לכן יותר מדיא, לא ישא את כפיו, ששפני שהם משנים ובואו להסתפל על ידיו ואסור להסתפל כהנים משמדים על הידיו כשינים שורה על ידיהם, וכן אם יש לו מטה בקניו או בגדלו, פיון דאסור לשאת כפיים בסקניו על ידיו ועל ידיו הנהא אומר, רבי זבבא על פליג (תרי"ט) אף מי שהיו ידיו צבועות אסיסי ופסאמי מיני צבע לא ישא את כפיו, מפני שהעם שמתפלל בו, ומסיק ומתרגם שאם הוא רגיל בעירו והכל מכירין במוטו ישא כפיו בעירו, וכן ארבע אגשי המעטנות בצבע: ז) האומר אינו שוכר לפני התבה בצבועיו, כהנים

ג אינו פורסין את שמע, ואינו עוברין לפני התבה, ואינו נושאין את כפייהם, ואינו קורין בתורה, ואינו מפתירין כנביאי, ואינו עושין מעמד ומושב, ואינו אומרים בשרת, אבליים ותנחומי אבליים וברכת הקמים, ואינו מזמנים בשם, פחות מעשרה. ובפרקנות, תשעה וכו'. ואדם, כיוצא בזה: ד הקורא בתורה לא יפחות משלשה פסוקים. לא יקרא למתורגמן יותר מפסוק אחד, ובנביאי שלשה. היו שלשמו שלש פרשיות, קורין אחד אחד. מדלגין כנביאי ואין מדלגין בתורה. ועד כהן הוא מדלג, עד כדי שלא יפסוק המתורגמן: ה המפתיר כנביאי הוא פורס על שמע, והוא עובר לפני התבה, והוא נושא את כפיו. ואם היה קטן, אביו או רבו עוברין על ידיו: ו קטן קורא בתורה והוא עובר לפני התבה, ואינו נושא את כפיו. פוחח פורס את שמע ומתרגם, אבל אינו קורא בתורה ואינו עובר לפני התבה ואינו נושא את כפיו. סומא פורס את שמע ומתרגם. רבי יהודה אומר, כל שלא ראה מאורות מימיו, אינו פורס על שמע: ז כהן שיש בגדיו זמנין, לא ישא את כפיו. רבי יהודה אומר, אף מי שהיו ידיו צבועות אסיסי ופסאמי, לא ישא את כפיו, מפני שהעם מוסתכלין בו: ח האומר אינו עובר לפני התבה בצבועיו, אף בלכנים לא יעבור. בסנדל אינו עובר, אף יחף לא יעבור. העושה תפלות עגלה, סכנה ואין בה מצוה. נהנה על מצחו או על פס ידו, הרי זו דרך המינות. צפו זהב ונתנה על בית אנקלי שלו, הרי זו דרך החיצונים: ט האומר יכרכוך טובים, הרי זו דרך המינות. על קן צפור יגיעו רחמיך, ועל טוב יזכר שמך, מודים מודים, משתקין אותו. המכה בעציות,

צבועין הישיון שפא יש בו מיטת שהמינו עובדי עבודה זרה ומקפידין על זה, ולכן אי מלכנים בגדים לכנים לא יעבור, באותה תפלה. וכן האומר בסנדל אינו עובר, לפני התבה אף יחף, לא יעבור, באותה תפלה, הושהיה תפלות תפילין שבראשו שלו, כפאו סכנה שלא תנקה בראשו, ואין שאל מצוה. דלכלה למיש משני שפדן להיות מביעות, נהנה תפילין על ראשו על מצחו שלא במקום השערות, או לתפילין יד על פס ידו, על קף היד הרי זו דרך המינות, שבזים דברי חכמים למרזר שהו שמקומן כהן, כהן שער שבראשו במקום שפוחו יד תיעק רד, ועל ידו בגבה היד, אפן נהנה ביה של עור, ואפן בעינו שיהא הכל מבנהו שחורה, כדכתיב (שמות ט"ו) "למען תהיה תורת ה' כפיך" מן המזר כפיך ולא מתיב, או ונתנה על בית אנקלי ביה יד מלבוש שלו, מבחזר ואפן בעינו בשל ד' (שמות ט"ו) קל לאות ולא שירא לא לחיים, הרי זו דרך החיצונים, בני אדם שהולכים אחר דעתם חוץ מדעת חכמים: ט) האומר יכרכוך טובים, צדיקים לכד הרי זו דרך המינות, דילפניו מלכנה שריחה רע ששמים בקטרת שפדיון וישאל לרץ עמקם גם מפשעיו וישאל בתעניתיהם, האומר על קן צפור יגיעו רחמיך, כמו שהגיעו רחמיך על קן צפור ונתן (תרי"ט) לא תקח האם על הכנים" מן חוסן חסד עליו, ששעה שמתויתו בדרך על הקב"ה רחמים ואינו אלא גזרות, או על טוב יזכר שמך, ואפן חיים לברך על הרעה קשם שפברך על הטובה או מודים מודים, משתקין אותו, דמחזר כשתי רשיות, (שתי אלוות), המכה בעציות, שאומר שהתפוח או

ג אינו פורסין את שמע, אם באו לבית הכנסת לאחר שקראו הצבור קריאת שמע ושמונה עשרה, עומד אחד ואומר קדיש וברכה בראשונה של יצר אור, פורסין לשון פרוסה דהיינו חצי דבר ואין קורין בתורה, ואין מפתירין כנביאי. פחות מעשרה, כדכתיב (ויקרא כ"ב) "ונקדשתי בתוך בני ישראל" וכתיב (ממזר טו כא) "הקדלו מתוך העדה" וכתיב (שם כ"ו) במרגלים שחילקו על משה "עד מתי יעדה הרעה האת" שהיו י"ב יצאו ורקב נשאר עשרה ולמדו גושה שנה תוך תוך שאין עדה פחות מעשרה, ונשיאת פנים למדנו מדכתיב (ממזר י"ג) "בני ישראל" כמו פסוק ונקדשו, ואין עושין מעמד ומושב, למת שמנהגם היה לשבת ז' פעמים בבית הקברות ואינו על כל פרק של הקפד עמדו יקרים עמדו שבו יקרים שבו, ובפחות מעשרה אין דרך ארץ להטריח בשרת ולקרותו יקרים, ואין אומרים הלכות אבליים שהיו טוהגין לעשות סעודה בראשונה ברכיה, והיו אומרים בעל הנחמות ינחם אתכם ברוך אתה ה' מנחם אבליים, ותנחומי אבליים שועמדו בשורה והאבלים עברין לפניהם ואומרים לאבליים תתנונו מן השמים, ואין עושין שורה בפחות מעשרה, וברכת חתנים, שבע ברכות, והנתייר סנקתא דרננו אל תקנו אלא בעשרה דהיינו קדר שבקדשה, ואין מזמנין בשם, נכרך אלהיטי כל אלו צריך שלא יהא פחות מעשרה, ובקדשה, ולא הקדש הבא לפדותו צריך לשום את הפרקוע וצריך שיהא שם תשעה ישראלים וכו', אחד, דילפניו מדכתיב בעשרה הכנים בפסוקי הקדשות, ואדם, יוצא בתן, אם אמר דמי (מה שאני שוה) על צדק לתנו להקדש שמינו אותו נכרך, ובקדש כתיב (ויקרא כ"ב) "והתחלתם אתם לבניכם" וריי אומר בפרק וצריך עשרה ויחד מהם כהן ששמו: ד) הקורא בתורה בצבור לא יפחות משלשה פסוקים, לעולה אחד, כנגד תורה ובתנאים חרובים, ובזמניהם היה המנהג שהקורא הקריא את המקרא והמורגמן קרא אותו לכולל בחרטום שביטו וכן המנהג היים אצל עדת התימנים. לא יקרא הקורא למתורגמן שיתרגם יותר מפסוק אחד, שלא ישעה פיון המתרגם קורא על פה, ובנביאי יכול לרדות עד שלשה, דלא יקרא על פה, יקעה, אבל היו שנקטו בסנדל שלש פרשיות, קורין אחד אחד, מדלגין אפלו מענין לענין אחר כנביאי, ואין מדלגין בתורה, אפלו מפרשה לפרשה, ושמוע את הקורא סופץ במקום למקום אין לבו מישב לשמע, אבל באותו ענין מותר לדלג כמו שהיה הכהן גדול קורא ביום הפסורה אחרי מות מרדכי וקורא אף בעשור, ועד כהן הוא מדלג, במקום שיכול לדלג כהן בתורה באותו ענין ובנביאי מענין לענין, עד כדי שלא יפסוק המתורגמן, לתרגם, שאין כבוד לצבור שיעמד בתיקו: ה) המפתיר כנביאי פיון שמועיה עומד לפני כל קר בבוד, כי בבוד, כי אפלו קטן יכול להטיר, תקנו חכמים שיהא הוא פורס על שמע, ברבים, והוא עובר לפני התבה, ולהוציא הרבים בקדשה והוא המפתיר נושא את כפיו, אם היה כהן שהקריא בדרך שבתן אחד מתחיל לקרוא הכנים אומרים אחריו, ואם היה המפתיר קטן, שאינו ראוי לעבור לפני התבה ולפרס על שמע, אביו של קטן או רבו עוברין לפני התבה על ידו, שבבילו: ו) קטן יכול להיות קורא בתורה ויש מן

משניות מבוארות

שם מעולם, משום טרחה, תרה, ובשביעית אסור, שנואה כעוד בטרחה בשביעית, וחכמים אומרים, עושין את האמה בתחלה בשביעית, דאינו נראה כעודו כיון שמשילו העפר למחוק, ומתקני את הכפירות המקלקלות, אם נפל עפר לתוכו, מבעוטה, דאין בזה טרחה כל מה, ומתקני במועד את קלקוליהם, נגומות שמועדיים מים לשתייה, שברשות הרבים, אף על פי שאין צריכין ללכת במועד, שפריצי ראים אינם נקמרים אלא בשעת הבטלה, משום דדמי לקדושה של שני שפתי, וחוטטין אותו, מנקין אותו ממזרות וקמטין שפול בזה, ומתקני את הדרכים ואת החובות ואת מקואות חמית, ועושין של צרכי הרבים, לאתווי חמית בורח שיחיו ומערות חמישי, ונקא את רבים צריכים להם בחול המועד, ומצויין את הקבוצות בסיד, שהולכי צריכים לא יעברו במקום השמאה, ויצאין שלוחי בית דין אף על הכלאים, לענין בשרות שנוהרע כלאים לעקר אותן, שבחול המועד שוכר שפולין בחול שאינו ימי מלאכה, מפני שהו תטילו שכוון משל הקדש מותרות הלשכה מבאר שמתעטין א, רבי אליעזר בן יעקב אומר, מושכים את המים מואיל, והשתכסו סוף כביבו, לאילן אחר, דלית ביה טרמא ויהא, ובלבד שאיל ישקא את כל השדה, בשדה בית הבעל שמתפקדת ממי השמים, ורעים שלא שותו לפני המועד, ואי ישקם במועד, אפלו בשדה בית השלחין, כיון שלא שותו עדין, אין בהם הפסד כל קר, וחכמים מתירין בזה להשקות על השדה ובה להשקות ורעים שלא שותו לפני המועד, דגם משום הרהרה ממי, וחכמים דמטין אותו רבי מאיר בגרייתא (משמטין א) ד צדקר אפלו שדה בית הבעל מותר להשקותה, שדה הלכו וקרא שותו בו צל אילת.

מסכת מועד פירא א

בין מיטת שהמינו עובדי עבודה זרה ומקפידין על זה, ולכן אי מלכנים בגדים לכנים לא יעבור, באותה תפלה. וכן האומר בסנדל אינו עובר, לפני התבה אף יחף, לא יעבור, באותה תפלה, הושהיה תפלות תפילין שבראשו שלו, כפאו סכנה שלא תנקה בראשו, ואין שאל מצוה. דלכלה למיש משני שפדן להיות מביעות, נהנה תפילין על ראשו על מצחו שלא במקום השערות, או לתפילין יד על פס ידו, על קף היד הרי זו דרך המינות, שבזים דברי חכמים למרזר שהו שמקומן כהן, כהן שער שבראשו במקום שפוחו יד תיעק רד, ועל ידו בגבה היד, אפן נהנה ביה של עור, ואפן בעינו שיהא הכל מבנהו שחורה, כדכתיב (שמות ט"ו) "למען תהיה תורת ה' כפיך" מן המזר כפיך ולא מתיב, או ונתנה על בית אנקלי ביה יד מלבוש שלו, מבחזר ואפן בעינו בשל ד' (שמות ט"ו) קל לאות ולא שירא לא לחיים, הרי זו דרך החיצונים, בני אדם שהולכים אחר דעתם חוץ מדעת חכמים: ט) האומר יכרכוך טובים, צדיקים לכד הרי זו דרך המינות, דילפניו מלכנה שריחה רע ששמים בקטרת שפדיון וישאל לרץ עמקם גם מפשעיו וישאל בתעניתיהם, האומר על קן צפור יגיעו רחמיך, כמו שהגיעו רחמיך על קן צפור ונתן (תרי"ט) לא תקח האם על הכנים" מן חוסן חסד עליו, ששעה שמתויתו בדרך על הקב"ה רחמים ואינו אלא גזרות, או על טוב יזכר שמך, ואפן חיים לברך על הרעה קשם שפברך על הטובה או מודים מודים, משתקין אותו, דמחזר כשתי רשיות, (שתי אלוות), המכה בעציות, שאומר שהתפוח או

מסכת מועד פירא א

דבר בערות אביו ממש אלא של שלא יזלה חלקם ברבים משתקין אותו, דהרי הוא מנגלה פנים בתורה שלא כהלכה, האומר, על הכתוב (ויקרא כ"ב) "ומזרע לא תתן להעביר למלך, שירושו ומזרע לא תתן לאעבאר באומיותא, דהיינו שלא תבא על הארמית שלא תוליד זר, ולעבודה זרה משתקין אותו בנפיה, שעולק הכתוב מבעוטה ומתיב ברת לבא על הארמית: * מעשה ראובן, (בראשית לו כב) "וישקב את בלחה" נקרא בצבור ולא מתרגם, ד'חשיבין לבבדו ולכלבו יעקב, מעשה תמר, ויהודה נקרא ומתרגם, דשכח הא ליהודין שהודן (תרי"ט) פורס תמר ואמטו ולא חשיבו לכבוד דוד המלך ופלו דמי אמתו לו (דף) "מעשה אשה שלש ראשון, מן שש (שמות ל"ב) "והיא העם כי בשל וגו' עד (כ"ב) "ואמר משה אל אהרן ופסוק (שם ט"ז) "והיא משה את העם נקרא ולא מתרגם, משום כבוד אהרן, ורש"י פי' שלא יקטע מדכתיב (ויקרא כ"ד) וצא העגל הזה דמשמע דהיה בו ממשות, בשרת פניהם, שכתוב בו (ממזר י"ג) "והיא רבי פני אלהי" שלא לאמר שהקב"ה נושא פנים, (והם אינם יודעים שיהא ישראל לנשיאת פנים שכתוב בתורה (תרי"ט) "והאכלת וישבעת ויבוקת" וכו' מחמירין על עמקן עד כזית עד כפיתא) נקראים ולא מתרגמן, וראו לפי ססה הרעב עו (תרי"ט) משנה ראשונה, בכל מקום שאמרו אמטו בו דוד לא נקראין בהקטרה ולא מתרגמיין, אין מפתירין במרכבה, ויחזקאל שלא בואו לענין בה ולשאל ויבוא לידו ספק, ורבי יהודה מתייר, רבי אליעזר אומר, אין מפתירין בהודע את ירושלים, (ויקרא טו) משום כבוד ירושלים, וכתב הליבוש דהיטעם דכתיב (שם ט"ז) אבדך האמורין ממך חתיב וכו'.

ד' טבת

בין מיטת שהמינו עובדי עבודה זרה ומקפידין על זה, ולכן אי מלכנים בגדים לכנים לא יעבור, באותה תפלה. וכן האומר בסנדל אינו עובר, לפני התבה אף יחף, לא יעבור, באותה תפלה, הושהיה תפלות תפילין שבראשו שלו, כפאו סכנה שלא תנקה בראשו, ואין שאל מצוה. דלכלה למיש משני שפדן להיות מביעות, נהנה תפילין על ראשו על מצחו שלא במקום השערות, או לתפילין יד על פס ידו, על קף היד הרי זו דרך המינות, שבזים דברי חכמים למרזר שהו שמקומן כהן, כהן שער שבראשו במקום שפוחו יד תיעק רד, ועל ידו בגבה היד, אפן נהנה ביה של עור, ואפן בעינו שיהא הכל מבנהו שחורה, כדכתיב (שמות ט"ו) "למען תהיה תורת ה' כפיך" מן המזר כפיך ולא מתיב, או ונתנה על בית אנקלי ביה יד מלבוש שלו, מבחזר ואפן בעינו בשל ד' (שמות ט"ו) קל לאות ולא שירא לא לחיים, הרי זו דרך החיצונים, בני אדם שהולכים אחר דעתם חוץ מדעת חכמים: ט) האומר יכרכוך טובים, צדיקים לכד הרי זו דרך המינות, דילפניו מלכנה שריחה רע ששמים בקטרת שפדיון וישאל לרץ עמקם גם מפשעיו וישאל בתעניתיהם, האומר על קן צפור יגיעו רחמיך, כמו שהגיעו רחמיך על קן צפור ונתן (תרי"ט) לא תקח האם על הכנים" מן חוסן חסד עליו, ששעה שמתויתו בדרך על הקב"ה רחמים ואינו אלא גזרות, או על טוב יזכר שמך, ואפן חיים לברך על הרעה קשם שפברך על הטובה או מודים מודים, משתקין אותו, דמחזר כשתי רשיות, (שתי אלוות), המכה בעציות, שאומר שהתפוח או

פרק א א משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממועין שיצא בתחלה, בין ממועין שלא יצא בתחלה.

א א משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממועין שיצא בתחלה, בין ממועין שלא יצא בתחלה. אבל אין משקין לא ממי הגשמים ולא ממי היסלון. ואין עושין עוגיות לגנבים: ב רבי אלעזר בן רבי יהודה אומר, אין עושין את האמה בתחלה במועד ובשביעית, וחכמים אומרים, עושין את האמה בתחלה בשביעית, ומתקנין את המקלקלות במועד. ומתקנין את קלקוליהם המים שברשות הרבים וחוטטין אותן. ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקואות המים, ועושין של צרכי הרבים, ומצויין את הקבוצות, ויוצאין (אף) על הכלאים: ג רבי אלעזר בן רבי יעקב אומר, מושכים את המים מואיל לאילן, ובלבד שלא ישקה את כל השדה. ורעים שלא שותו לפני המועד, ואי ישקם במועד, אפלו בשדה בית השלחין, כיון שלא שותו עדין, אין בהם הפסד כל קר, וחכמים מתירין בזה להשקות על השדה ובה להשקות ורעים שלא שותו לפני המועד, דגם משום הרהרה ממי, וחכמים דמטין אותו רבי מאיר בגרייתא (משמטין א) ד צדקר אפלו שדה בית הבעל מותר להשקותה, שדה הלכו וקרא שותו בו צל אילת.

פרק א א משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממועין שיצא בתחלה, בין ממועין שלא יצא בתחלה.

א א משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממועין שיצא בתחלה, בין ממועין שלא יצא בתחלה. אבל אין משקין לא ממי הגשמים ולא ממי היסלון. ואין עושין עוגיות לגנבים: ב רבי אלעזר בן רבי יהודה אומר, אין עושין את האמה בתחלה במועד ובשביעית, וחכמים אומרים, עושין את האמה בתחלה בשביעית, ומתקנין את המקלקלות במועד. ומתקנין את קלקוליהם המים שברשות הרבים וחוטטין אותן. ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקואות המים, ועושין של צרכי הרבים, ומצויין את הקבוצות, ויוצאין (אף) על הכלאים: ג רבי אלעזר בן רבי יעקב אומר, מושכים את המים מואיל לאילן, ובלבד שלא ישקה את כל השדה. ורעים שלא שותו לפני המועד, לא ישקם במועד, וחכמים מתירין בזה ובה: ד צדון את האישות ואת העקבך משה האילן ומשדה הלכון, (שלא) כדרכו, במועד ובשביעית. וחכמים אומרים, משדה האילן כדרכו, ומשדה הלכון שלא כדרכו. ומקרין את הפרצה במועד, ובשביעית בונה כדרכו: ו רבי מאיר אומר, רואין את הגנבים בתחלה להקל, אבל לא להחמיר. וחכמים אומרים לא להקל ולא להחמיר.

פרק א א משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממועין שיצא בתחלה, בין ממועין שלא יצא בתחלה.

א א משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממועין שיצא בתחלה, בין ממועין שלא יצא בתחלה. אבל אין משקין לא ממי הגשמים ולא ממי היסלון. ואין עושין עוגיות לגנבים: ב רבי אלעזר בן רבי יהודה אומר, אין עושין את האמה בתחלה במועד ובשביעית, וחכמים אומרים, עושין את האמה בתחלה בשביעית, ומתקנין את המקלקלות במועד. ומתקנין את קלקוליהם המים שברשות הרבים וחוטטין אותן. ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקואות המים, ועושין של צרכי הרבים, ומצויין את הקבוצות, ויוצאין (אף) על הכלאים: ג רבי אלעזר בן רבי יעקב אומר, מושכים את המים מואיל לאילן, ובלבד שלא ישקה את כל השדה. ורעים שלא שותו לפני המועד, לא ישקם במועד, וחכמים מתירין בזה ובה: ד צדון את האישות ואת העקבך משה האילן ומשדה הלכון, (שלא) כדרכו, במועד ובשביעית. וחכמים אומרים, משדה האילן כדרכו, ומשדה הלכון שלא כדרכו. ומקרין את הפרצה במועד, ובשביעית בונה כדרכו: ו רבי מאיר אומר, רואין את הגנבים בתחלה להקל, אבל לא להחמיר. וחכמים אומרים לא להקל ולא להחמיר.

פרק א א משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממועין שיצא בתחלה, בין ממועין שלא יצא בתחלה.

א א משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממועין שיצא בתחלה, בין ממועין שלא יצא בתחלה. אבל אין משקין לא ממי הגשמים ולא ממי היסלון. ואין עושין עוגיות לגנבים: ב רבי אלעזר בן רבי יהודה אומר, אין עושין את האמה בתחלה במועד ובשביעית, וחכמים אומרים, עושין את האמה בתחלה בשביעית, ומתקנין את המקלקלות במועד. ומתקנין את קלקוליהם המים שברשות הרבים וחוטטין אותן. ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקואות המים, ועושין של צרכי הרבים, ומצויין את הקבוצות, ויוצאין (אף) על הכלאים: ג רבי אלעזר בן רבי יעקב אומר, מושכים את המים מואיל לאילן, ובלבד שלא ישקה את כל השדה. ורעים שלא שותו לפני המועד, לא ישקם במועד, וחכמים מתירין בזה ובה: ד צדון את האישות ואת העקבך משה האילן ומשדה הלכון, (שלא) כדרכו, במועד ובשביעית. וחכמים אומרים, משדה האילן כדרכו, ומשדה הלכון שלא כדרכו. ומקרין את הפרצה במועד, ובשביעית בונה כדרכו: ו רבי מאיר אומר, רואין את הגנבים בתחלה להקל, אבל לא להחמיר. וחכמים אומרים לא להקל ולא להחמיר.

פרק א א משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממועין שיצא בתחלה, בין ממועין שלא יצא בתחלה.

א א משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממועין שיצא בתחלה, בין ממועין שלא יצא בתחלה. אבל אין משקין לא ממי הגשמים ולא ממי היסלון. ואין עושין עוגיות לגנבים: ב רבי אלעזר בן רבי יהודה אומר, אין עושין את האמה בתחלה במועד ובשביעית, וחכמים אומרים, עושין את האמה בתחלה בשביעית, ומתקנין את המקלקלות במועד. ומתקנין את קלקוליהם המים שברשות הרבים וחוטטין אותן. ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקואות המים, ועושין של צרכי הרבים, ומצויין את הקבוצות, ויוצאין (אף) על הכלאים: ג רבי אלעזר בן רבי יעקב אומר, מושכים את המים מואיל לאילן, ובלבד שלא ישקה את כל השדה. ורעים שלא שותו לפני המועד, ואי ישקם במועד, אפלו בשדה בית השלחין, כיון שלא שותו עדין, אין בהם הפסד כל קר, וחכמים מתירין בזה להשקות על השדה ובה להשקות ורעים שלא שותו לפני המועד, דגם משום הרהרה ממי, וחכמים דמטין אותו רבי מאיר בגרייתא (משמטין א) ד צדקר אפלו שדה בית הבעל מותר להשקותה, שדה הלכו וקרא שותו בו צל אילת.

פרק א א משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממועין שיצא בתחלה, בין ממועין שלא יצא בתחלה.

א א משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממועין שיצא בתחלה, בין ממועין שלא יצא בתחלה. אבל אין משקין לא ממי הגשמים ולא ממי היסלון. ואין עושין עוגיות לגנבים: ב רבי אלעזר בן רבי יהודה אומר, אין עושין את האמה בתחלה במועד ובשביעית, וחכמים אומרים, עושין את האמה בתחלה בשביעית, ומתקנין את המקלקלות במועד. ומתקנין את קלקוליהם המים שברשות הרבים וחוטטין אותן. ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקואות המים, ועושין של צרכי הרבים, ומצויין את הקבוצות, ויוצאין (אף) על הכלאים: ג רבי אלעזר בן רבי יעקב אומר, מושכים את המים מואיל לאילן, ובלבד שלא ישקה את כל השדה. ורעים שלא שותו לפני המועד, לא ישקם במועד, וחכמים מתירין בזה ובה: ד צדון את האישות ואת העקבך משה האילן ומשדה הלכון, (שלא) כדרכו, במועד ובשביעית. וחכמים אומרים, משדה האילן כדרכו, ומשדה הלכון שלא כדרכו. ומקרין את הפרצה במועד, ובשביעית בונה כדרכו: ו רבי מאיר אומר, רואין את הגנבים בתחלה להקל, אבל לא להחמיר. וחכמים אומרים לא להקל ולא להחמיר.

פרק א א משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממועין שיצא בתחלה, בין ממועין שלא יצא בתחלה.

א א משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממועין שיצא בתחלה, בין ממועין שלא יצא בתחלה. אבל אין משקין לא ממי הגשמים ולא ממי היסלון. ואין עושין עוגיות לגנבים: ב רבי אלעזר בן רבי יהודה אומר, אין עושין את האמה בתחלה במועד ובשביעית, וחכמים אומרים, עושין את האמה בתחלה בשביעית, ומתקנין את המקלקלות במועד. ומתקנין את קלקוליהם המים שברשות הרבים וחוטטין אותן. ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקואות המים, ועושין של צרכי הרבים, ומצויין את הקבוצות, ויוצאין (אף) על הכלאים: ג רבי אלעזר בן רבי יעקב אומר, מושכים את המים מואיל לאילן, ובלבד שלא ישקה את כל השדה. ורעים שלא שותו לפני המועד, לא ישקם במועד, וחכמים מתירין בזה ובה: ד צדון את האישות ואת העקבך משה האילן ומשדה הלכון, (שלא) כדרכו, במועד ובשביעית. וחכמים אומרים, משדה האילן כדרכו, ומשדה הלכון שלא כדרכו. ומקרין את הפרצה במועד, ובשביעית בונה כדרכו: ו רבי מאיר אומר, רואין את הגנבים בתחלה להקל, אבל לא להחמיר. וחכמים אומרים לא להקל ולא להחמיר.

פרק א א משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממועין שיצא בתחלה, בין ממועין שלא יצא בתחלה.

א א משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממועין שיצא בתחלה, בין ממועין שלא יצא בתחלה. אבל אין משקין לא ממי הגשמים ולא ממי היסלון. ואין עושין עוגיות לגנבים: ב רבי אלעזר בן רבי יהודה אומר, אין עושין את האמה בתחלה במועד ובשביעית, וחכמים אומרים, עושין את האמה בתחלה בשביעית, ומתקנין את המקלקלות במועד. ומתקנין את קלקוליהם המים שברשות הרבים וחוטטין אותן. ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקואות המים, ועושין של צרכי הרבים, ומצויין את הקבוצות, ויוצאין (אף) על הכלאים: ג רבי אלעזר בן רבי יעקב אומר, מושכים את המים מואיל לאילן, ובלבד שלא ישקה את כל השדה. ורעים שלא שותו לפני המועד, לא ישקם במועד, וחכמים מתירין בזה ובה: ד צדון את האישות ואת העקבך משה האילן ומשדה הלכון, (שלא) כדרכו, במועד ובשביעית. וחכמים אומרים, משדה האילן כדרכו, ומשדה הלכון שלא כדרכו. ומקרין את הפרצה במועד, ובשביעית בונה כדרכו: ו רבי מאיר אומר, רואין את הגנבים בתחלה להקל, אבל לא להחמיר. וחכמים אומרים לא להקל ולא להחמיר.